

Warszawa, dn. 15.03.2023 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 6/23

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Jarosław Dąbrowski**
Członkowie: **SGSŁ Grzegorz Borkowski /ref./**
 SGSŁ Michał Pieńkowski

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Bolesława Zielińskiego

rozpoznał sprawę **obwinionych W[...] K[...], D[...] B[...] – P[...], Z[...] B[...]** członków Koła Łowieckiego [...] w [...] na skutek odwołania obwinionych od orzeczeń Okręgowego Sądu Łowieckiego w S[...] z dnia 26.09.2022 r., sygn. akt OSŁ [...] /2021, mocą których **uznano obwinionych winnymi, tego że:**

W[...] K[...]

nie dopuścił do czynnego udziału członków Koła Łowieckiego [...] w [...] D[...] w [...] I[...] w [...] i M[...] w [...] S[...] w [...] w Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Członków Koła Łowieckiego [...] w [...] w dniu 29 sierpnia 2020 r.

tj. o popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 33b ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo Łowieckie w zw. z § 28 pkt. 1, 2 oraz 4 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego, art. 42 ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie, oraz § 6 pkt 2 podpunkt 3 Statutu PZŁ

i za to wymierzono mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres dwóch lat oraz zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 390 zł.

D[...] B[...] – P[...]

nie dopuścił do czynnego udziału członków Koła Łowieckiego [...] w [...] D[...] w [...] I[...] w [...] i M[...] w [...] S[...] w [...] w Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Członków Koła Łowieckiego [...] w [...] w dniu 29 sierpnia 2020 r.

tj. o popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 33b ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo Łowieckie w zw. z § 28 pkt. 1, 2 oraz 4 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego, art. 42 ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie, oraz § 6 pkt 2 podpunkt 3 Statutu PZŁ

i za to wymierzono mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres dwóch lat oraz zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 390 zł.

Z[...] B[...]

nie wydał indywidualnego upoważnienia do wykonywania polowania i uniemożliwił prawo do wykonywania polowania na rzecz członków Koła Łowieckiego [...] w [...] M[...] S[...], D[...] I[...]

tj. o popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 42 ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie, oraz § 6 pkt 2 podpunkt 3 Statutu PZŁ

i za to wymierzono mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres dwóch lat oraz zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 390 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ oraz § 59 ust. 1 w związku z § 2 pkt. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. uchyla zaskarżone orzeczenia i umarza postępowanie
2. kosztami postępowanie za obie instancje obciąża Polski Związek Łowiecki

/-/ Jarosław Dąbrowski
/-/ Grzegorz Borkowski
/-/ Michał Pieńkowski

Uzasadnienie

I Przebieg postępowania przed sądem I instancji:

1. Dwoma identycznymi w treści orzeczeniami Okręgowy Sąd Łowiecki w S[...] (dalej OSŁ) uznał W[...] K[...] oraz D[...] B[...] – P[...] winnymi tego, że nie dopuścili (każdy z nich z osobna) D[...] I[...] i M[...] S[...] do czynnego udziału w Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Członków Koła Łowieckiego [...] w [...] (dalej WZC), które odbyło się w dniu 29 sierpnia 2020 r. to jest przewinienia łowieckiego naruszającego przepis z art. 33b ust. 2 ustawy Prawo Łowieckie w zw. z § 28 pkt. 1, 2 oraz 4 Statutu PZŁ oraz art. 42 ust. 8 cyt. ustawy z i § 6 pkt 2 podpk. 3 Statutu.

Wniosek oskarżycielski obejmował jeszcze dwa zarzuty (doprowadzenie do wyboru na przewodniczącego WZC nieuprawnionej osoby oraz niewydanie odstrzału dwom myśliwym) co do których OSŁ nie wypowiedział się w sentencji orzeczenia.

2. Trzecim orzeczeniem OSŁ uznał Z[...] B[...] za brak wydania indywidualnego upoważnienia do wykonywania polowania myśliwym M. [...] S[...] i D. I[...] winnym przewinienia naruszającego przepis art. 42 ust. 8 ustawy Prawo łowieckie oraz § 6 pkt 2 podpkt 3 (winno być ust. 2 pkt. 3) Statutu PZŁ

Każdemu z obwinionych Sąd wymierzył karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres dwóch lat oraz obciążył ich kosztami postępowania po 390 zł.

II 1. Od powyższych orzeczeń wnieśli odwołania wszyscy obwinieni podnosząc szereg zarzutów natury procesowej, w szczególności naruszenia przepisów kodeksu postępowania karnego oraz Statutu PZŁ.

Wszyscy obwinieni wnieśli o uchylenie odnoszących się do nich orzeczeń i zasądzenie kosztów postępowania.

2. Główny Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o uchylenie zaskarżonych orzeczeń i o umorzenie postępowania dyscyplinarnego.

III Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

1. Odwołania zasługiwały na uwzględnienie, aczkolwiek z zupełnie innych przyczyn, niż podane w ich uzasadnieniach.

Nie zachodzi zatem potrzeba odniesienia się do podniesionych zarzutów poza tym, że:
– nie jest to postępowanie karne, a przepisy kpk stosuje się tylko w razie potrzeby i to „odpowiednio” (patrz art. 35s Prawa łowieckiego)

- uchybienia „procesowe” uzasadniają uchylenie orzeczenia, gdy miały wpływ na jego treść (np. wydanie trzech zamiast jednego orzeczenia obejmującego wszystkich obwinionych jest kwestią „techniczną”)

- brak jest w przepisach o postępowaniu dyscyplinarnym w PZŁ podstawy do zasądzenia „zwrotu kosztów”.

2. Zakres kontroli odwoławczej określa sentencja zaskarżonego orzeczenia.

Stąd też GSŁ nie może odnieść się do zarzutów nie objętych sentencjami orzeczeń odnoszących się do obwinionych K[...] oraz B[...] – P[...], mimo że tym zarzutom OSŁ poświęcił większą część wywodów.

3. Podstawową kwestią, jaką należało rozważyć po otrzymaniu wniosku oskarżycielskiego była właściwość rzeczowa sądu dyscyplinarnego.

Właściwość (kognicja) sądów dyscyplinarnych nie obejmuje wszystkich form aktywności członków PZŁ podejmowanych indywidualnie jak i w ramach organów Zrzeszenia bądź koła łowieckiego.

Ustrój PZŁ oparty jest na demokratycznej zasadzie trójpodziału władz, co znalazło swój wyraz m.in. w art. 32 Prawa łowieckiego oraz w odpowiednich przepisach działu III Statutu.

Zakres odpowiedzialności dyscyplinarnej określony w art. 35b cyt. ustawy zawężony jest do sytuacji, w której członek PZŁ (osoba fizyczna) naruszy wynikające z wymienionych tam aktów prawnych zakazy, nakazy czy też obowiązek odpowiedniego zachowania się. Natomiast sposób wykonywania funkcji w zarządzie koła podlega ocenie WZC, a funkcjonowanie obu tych organów podlega nadzorowi stosownie do § 118 Statutu.

Zarząd Okręgowy w [...] podjął odpowiednią uchwałę, co spowodowało konieczność ponownego rozpatrzenia odwołań skreślonych z koła członków przez walne zgromadzenie.

Prowadzenie równoległe do postępowania odwoławczego także postępowania dyscyplinarnego może być odebrane jako bezpodstawna i niedopuszczalna ingerencja w wewnętrzne sprawy koła łowieckiego i to z naruszeniem zasady bezstronności.

4. W ocenie ORD obwiniony B[...] „... jako członek zarządu koła zaniechał doprowadzenia do uznania praw członkowskich Kol. S[...]i I[...] i wydania im indywidualnych upoważnień do wykonywania polowania ...” (cytat z uzasadnienia wniosku oskarżycielskiego). Już to jedno sformułowanie wskazywało na bezzasadność zarzutu, jako że organ koła nie jest osobą fizyczną, o której mowa w

art. 35b ust. 1 Prawa łowieckiego. Przy przyjęciu podzielonego przez sąd I instancji poglądu Rzecznika możnaby rozważać odpowiedzialność dyscyplinarną każdego z członków składu orzekającego w przypadku wydania orzeczenia naruszającego przepisy prawa łowieckiego.

5. Z zebranego w sprawie materiału ewidentnie wynika, że ORD dał się wciągnąć w nabrzmiały konflikt pomiędzy Zarządem Koła [...], a niektórymi członkami koła, którzy kolejnymi wnioskami (?) inicjowali określone czynności procesowe.

Już wstępna ocena wniosku oskarżycielskiego przez prezesa OSŁ powinna spowodować skierowanie sprawy na posiedzenie celem umorzenia postępowania w trybie § 36 Regulaminu sądów łowieckich

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.

/-/ Jarosław Dąbrowski
/-/ Grzegorz Borkowski
/-/ Michał Pieńkowski